

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 7T/8/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713010005  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2713010005.18

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaného: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z.. S. XXXX/X, R., pre trestný čin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005, na hlavnom pojednávaní v Trnave 29. júna 2023

### rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného Z. H., nar. X. I. XXXX v G., bytom C. XX, G., spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave sp. zn. Kv 65/11 z 2. januára 2013 pôvodne doručenej Okresnému súdu Skalica 7. januára 2013 podanej pre trestný čin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že 8. októbra 2005 v čase približne o 20:00 hod. ako príslušník Policajného zboru služobne zaradený ako starší inšpektor s územnou a objektovou zodpovednosťou na Obvodnom oddelení Policajného zboru Skalica, v čase osobného voľna, spoločne s dvomi ďalšími doposiaľ neustálenými osobami pod zámenkou podania vysvetlenia na Obvodnom oddelení Policajného zboru Skalica vylákal z miesta trvalého bydliska vo D. číslo XXX, okres G., poškodeného M. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, spolu nasadli do osobného motorového vozidla značky D. C. U. farby nezisteného evidenčného čísla a viezli ho smerom k lokalite zvanej Rybníky, pričom počas jazdy mu obžalovaný oznámil, že niekto mu ukradol peniaze a práve jeho videli v blízkosti jeho osobných vecí, následne doposiaľ nezistená osoba sediaci vzadu vedľa poškodeného si dala na ruky tmavé rukavice a bejzbalovou palicou si udierala po druhej ruke, čím u poškodeného vyvolala pocit zastrašenia, počas tohto konania obžalovaný poškodenému vulgárne nadával a žiadal, aby mu tie peniaze vrátil; po príchode na poľnú cestu v lokalite zvanej Rybníky v blízkosti lesa prikázali poškodenému, aby vystúpil z auta von, potom ho bližšie nezistená osoba udrela bejzbalovou palicou viackrát do tela až spadol na zem a tam ho všetci traja kopali a bili pästami do celého tela, ďalšia z nestotožnených osôb mu priložila k hlave pištoľ s tým, aby povedal, kde sú peniaze a vystrelila najmenej dvakrát do vzduchu; keď skončili s útokmi, obžalovaný mu pohrozil, že ak uvedenú udalosť ohlásí na políciu alebo sa nechá ošetriť v nemocnici, prídu za ním a zabijú ho; poškodený pri tomto útoku utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvnými výronmi v oblasti čelovo - temennej vpravo, spánkovej vľavo, v oblasti ľavej ušnice s odreninami kože na tvári, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudníka - hrudnej steny, bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej driekovej oblasti s prechodným mikroskopickým krvácaním do moču a pomliaždenie s krvným výronom v oblasti ľavého ramena a ľavého stehna bez úrazových zmien na kostnom skelete, pričom tieto zranenia si u neho vyžiadali liečenie v trvaní najmenej 7 dní, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku odkazuje opatrovníčky poškodeného neb. M. R., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, Z. M., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX a F. Y., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

## o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave podal na Okresný súd Skalica 07.01.2013 obžalobu na obžalovaného Z.Š. H. pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2005. Na základe uznesenia Krajského súdu v Trnave č. k. 3Nto/12/2014-261 z 24. júla 2014 bola predmetná trestná vec odňatá Okresnému súdu Skalica a prikázaná tunajšiemu súdu.

Okresný súd Trnava rozsudkom č. k. 7T/8/2014 - 489 z 26. júla 2023 rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby Krajskej prokuratúry v Trnave podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, pretože nemal za dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Na odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 3To/91/2022 - 521 z 18. apríla 2023 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd okrem iného uviedol, že prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevenoval zásadným otázkam ohľadom samotného skutku, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku považoval za zmätočné a nepreskúmateľné. Predtým, ako okresný súd ustálil, že nie je preukázané, že skutok uvedený v obžalobnom návrhu spáchal obžalovaný, musí mať dokazovaním nepochybne preukázané, že skutok sa stal a vykazuje znaky trestného činu, t. j. nesmú existovať žiadne dôvodné pochybnosti o relevantných skutkových okolnostiach, akými sú najmä motív, okolnosti činu, následok a pod. Úlohou okresného súdu preto bude vysporiadať sa s naznačenými skutočnosťami a vytýkanými formálno-procesnými nedostatkami napadnutého rozsudku, opätovne a starostlivo prehodnotiť výpovede obžalovaného, poškodeného a svedkov a vyhodnotiť vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a následne rozhodnúť spôsobom zodpovedajúcim stavu veci a zákonu.

Po vrátení veci tunajší súd určil termín hlavného pojednávania na 29. júna 2023, na ktorom umožnil stranám oznámiť návrhy na doplnenie dokazovania a po prečítaní podstatnej časti listinných dôkazov, záverečných rečiach prítomných na hlavnom pojednávaní a udelení práva posledného slova obžalovanému znova vo veci rozhodol.

Na hlavnom pojednávaní konanom 26. júna 2018 obžalovaný urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného (č. l. 345 a 346), prečítaním zápisnice o výsluchu nebohého poškodeného z prípravného konania (č. l. 42-50), výsluchom svedkov N. M. (č. l. 347 a 348), N.T. M. (č. l. 348 a 349), Z. M. (č. l. 350), I. F. Y. (č. l. 351 a 352), N. U. (č. l. 368 a 369), Q.Š. Y. (č. l. 370), I. Z. F. (č. l. 388 a 389), I. H. (č. l. 389 a 390), I. V. C. R. (č. l. 476 a 477), I. V. C. I. (č. l. 477 a 478), I. Ž. (č. l. 478), I. N. C. (č. l. 485 a 486), prečítaním zápisnice o výsluchu svedkov I. W. (č. l. 84-87), C. H. (č. l. 104 a 105), C. G. (č. l. 106 a 107), I. C. (č. l. 108 a 109), I. I. (č. l. 110 a 111), C. Š. (č. l. 112 a 113) a Z. Y.Á. (č. l. 114 a 115) z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku I. I. C. (č. l. 130-146) a prečítaním podstatnej časti listinných dôkazov - úradného prekladu o súdnom vyšetrení a úmrtného listu do slovenského jazyka (č. l. 295-300), oznámenia mesta Skalica (č. l. 341), úradného záznamu (č. l. 359), oznámenia Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela Pezinok (č. l. 362), oznámení Okresného súdu Skalica (č. l. 337 a 363), odpisu registra trestov poškodeného (č. l. 364), žiadosti o poskytnutie informácií z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (č. l. 381 a 382), správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (č. l. 385), lekárskej správy Ústrednej vojenskej nemocnice Ružomberok z 11. októbra 2005 (č. l. 148), lekárskej správy Ústrednej vojenskej nemocnice Ružomberok z 26. októbra 2005 (č. l. 150), lekárskeho nálezu Nemocnice s poliklinikou Skalica z 8. októbra 2005 (č. l. 152), zoznamu vozidiel subjektu zo 17. mája 2011 (č. l. 153, 157 a 159), elektronickej správy od poškodeného z 26. septembra 2012 (č. l. 178), hodnotenia služobnej činnosti obžalovaného z 13. augusta 2012 (č. l. 194-198), výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 12. decembra 2012 (č. l. 192), správy o povesti obžalovaného mestom Skalica z 13. augusta 2012 na (č. l. 190), odpisu registra trestov obžalovaného (č. l. 532), odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej

republiky (č. I. 533 a 534), odpovede na lustráciu v databáze súdov (č. I. 535) a odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov (č. I. 536-538).

Ako svedok nebol na hlavnom pojednávaní vylúchnutý I. C. C., keďže prokurátorka upustila od návrhu na jeho výsluch a ani súd nepovažoval jeho výsluch vzhľadom na vykonané relatívne rozsiahle dokazovanie za potrebný.

Súd ako dôkaz odmietol vykonať výsluch znalca I. I. C., ktorý sa mal vyjadriť k mechanizmu zranení poškodeného, či mohli vzniknúť tak ako vypovedal poškodený v prípravnom konaní. Odmietnutie dôkazu navrhnutého prokurátorkou Krajskej prokuratúry v Trnave súd odôvodnil tým, že tento dôkaz považoval za nadbytočný vzhľadom na rozsah vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní postačujúci pre meritórne rozhodnutie vo veci. Z obsahu zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu nevyplývala potreba doplnenia dokazovania.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 26. júna 2018 uviedol, že poškodeného poznal, keďže sa pred dvadsiatimi rokmi prisťahoval do obce D., kde bývali S. metrov od seba. Boli dobrí kamaráti, avšak neskôr sa u poškodeného začali prejavovať psychické problémy. Začal požívať alkoholické nápoje. Bol agresívny voči rodičom, v dôsledku čoho tam museli ako príslušníci Policajného zboru vykonávať služobné zákroky, keď fyzicky napádal svoju matku a ostatných členov rodiny. Taktiež tam bol vykonaný služobný zákrok, keď sa pokúsil o samovraždu obesením sa na strome u nich doma v záhrade. Vždy keď rodina poškodeného volala policajtom, tak ich potrebovala, aby voči poškodenému zakročili, avšak na druhý deň boli tí najhorší. Problémy poškodeného vyústili do toho, že skončil vo väzení za krádeže, čo asi jeho matka nesie ťažko, lebo je to bývalý vojak, ktorý slúžil v Iraku. V minulosti si na ňom zakladala. Aj obžalovaného osobne mrzí, že poškodený zomrel pri plávaní v zimnom období v Anglicku, osobne si myslí, že išlo o samovraždu. Vykonštruovanie tohto prípadu inšpekciou voči nemu považuje za pomstu. Tí istí príslušníci riešili aj jeho kolegu, musel opustiť rady polície, obvinenie mu nevzniesli a namiesto toho vykonštruovali tento prípad voči nemu. Poškodený bol vypočutý vo výkone trestu za príslub určitých výhod, čo potvrdia aj rodinní príslušníci a svedkovia, ktorí budú vypovedať v tejto veci. Matke poškodeného doslova povedali, že sa jeho ako policajta potrebujú zbaviť, že takí ľudia nemajú v Policajnom zbore čo robiť. To je zo strany inšpekcie absolútne neprijateľné. Počas celého trvania vyšetrovania tri-štyri roky na inšpekcii požadoval s obhajcom konfrontáciu medzi ním a poškodeným, avšak táto mu nebola umožnená a ani ju už nebude možné vykonať, nakoľko poškodený zomrel. Jeho nadriadení si nemyslia, že je zlý policajt, keďže za posledné dva roky bol mimoriadne odmenený a povýšený. Je presvedčený, že sa toto deje len kvôli tomu, že si svoju prácu vykonáva dobre. To, že sa celý tento prípad ťahá už deviaty rok, nesie veľmi ťažko jeho rodina, manželka, deti a rodičia. Vždy pracoval, nemal záujem opustiť Policajný zbor, pretože je nevinný. Väčšina trestne stíhaných policajtov odišla z Policajného zboru, aby neprišli o sociálne výhody. Verí, že sa preukáže jeho nevina, pretože má svoju prácu rád. Jeho prípad bol riešený na úrovni okresného riaditeľa a krajského riaditeľa, obidvaja ho poznali a ponechali ho v službe, keďže poznajú jeho výsledky a sú presvedčení o jeho nevine. Záujem na trestnom stíhaní mal bývalý kolega z kriminálky, ktorý musel opustiť ich rady. Jeho meno neuviedol, nakoľko sa bojí o bezpečnosť svojej rodiny. Je na slobode, inšpekcia ho oslobodila, aj keď je vinný, on to poprie. Jeho meno neuviedol, lebo to je zbytočné. Nebol to kolega z obvodného oddelenia, v tom čase pracoval na odbore kriminálnej polície v Skalici. Dvaja kolegovia museli odísť, obžalovaný je na základe osobného pocitu presvedčený o tom, že jeden z nich stojí za týmto prípadom. Táto osoba prišla za poškodeným do výkonu trestu. Keby poškodený ešte žil, tak by sa mohla vykonať konfrontácia, ktorá by preukázala, že to nie je pravda. Zrejme vedel, že poškodenému bolo ublížené, čo vyplýva z lekárskeho správ, jednoducho to bolo použité proti nemu. Výpovede príbuzných namietal už predtým, že ich naviedli príslušníci policajnej inšpekcie. Vysvetľuje si to zatrpknutosťou celej rodiny voči nemu ako i celému Policajnému zboru. Nevie presne, v ktorom roku to bolo, ale bol tam na služobnom zákroku jeden-dvakrát, keď poškodený podnapitý napádal svoju matku, jedenkrát určite, ale nevie, či to bolo v roku 2005. Bývali od seba dvadsať metrov, takže sa stretli viackrát do roka. Určite nemal potrebu ako je v zápisnici, že by ho vylákal von, pretože stačilo, keďže boli kamaráti, zavolať ho von a on by prišiel. Nevie, čo robil 08.10.2005, keďže je to trinásť rokov. O stíhaní sa dozvedel v roku 2010, teda päť rokov od skutku a ani vtedy si to nepamätal. Celý život hrával futbal, kulturistiku odmietal, nakoľko je to na úkor dynamiky. Od nejakých S. C. rokov sa venuje mladým deťom v Mestskom futbalovom klube Skalica, kde trávi päť-šesť dní v týždni. Je možné, že v ten deň bol s nimi. Nepamätal si, že by bol okradnutý. Nikdy nehlásil stratu osobných dokladov, vždy mal všetky pri sebe. Poškodený ho mohol krivo obviniť, pretože skončil vo väzení. Niekedy si „informátori“ myslia, že pokiaľ poskytnú nejakú informáciu

v trestnej činnosti, tak sami sú beztrestní. Keďže sa opakovane dopúšťal krádeží, tak mu beztrestnosť nechcel a ani nemal ako zaručiť, bol zneužitý niekým iným. Matka poškodeného žije stále v tom, že jej syn je vyznamenaný vojak, ale to už roky neplatilo. Všetci policajti sú podľa nej zlí, lebo skončil vo väzení. Udivuje ho, že v tomto trestnom konaní sa napriek známej minulosti poškodeného neskúmal jeho duševný stav.

Keďže poškodený zomrel XX. B. XXXX na území G. Y. D. H. Z. G. Í., nebolo možné ho vyslúchnuť na hlavnom pojednávaní a na návrh prokurátora bola v súlade s § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní 6. novembra 2018 prečítaná zápisnica o výsluchu poškodeného z prípravného konania z 3. augusta 2012. Poškodený vypovedal, že to bolo niekedy v roku 2005, presne dátum uviesť nevedel, ale mohlo to byť niekedy na jeseň alebo v zime. Nevedel presný čas, ale bolo to vo večerných hodinách, kedy niekto zazvonil. Jeho mama išla otvoriť dvere a potom odo dverí na neho volala, že je tam policajť alebo policajti, má sa obliecť a má ísť s ním alebo s nimi, údajne, že ho idú vypočúvať na policajtnú stanicu v nejakej veci. Bol síce z toho prekvapený, lebo nevedel prečo má byť vypočúvaný, ale obliekol sa a išiel s nimi. Keď prišiel ku dverám, bol tam obžalovaný („ten policajť“) a dvaja neznámi muži, videl ich prvýkrát. Aj obžalovaný bol oblečený v civile, nemal uniformu. Bol oblečený celý v čiernom, mal asi kožený čierny kabát, čiapku nemal, mal nejaké tmavé nohavice, či to boli rifle alebo nejaké športové nevedel, taktiež mal obuté nejaké tmavé topánky, myslel, že klasické, nie tenisky. Pri dverách stál len obžalovaný, ďalší muž sedel na mieste vodiča v aute a tretí muž stál na chodníku za autom. Čo sa týkalo toho auta, na ktorom prišli, bol to asi nejaký D., zrejme C. alebo H., pretože to bol sedan. Bolo U. farby, pravdepodobne asi Č.. Niečo sa mu marilo, že mal H. evidenčné číslo, presné číslo uviesť nevedel. Spýtal sa obžalovaného kam má ísť, na čo mu povedal, že s nimi na policajtnú stanicu. Myslel, že sa aj spýtal prečo, na čo mu nepriamo odpovedal, že na nejaké vypočúvanie. Potom si sadol k nim do auta, dozadu za spolujazdca. Obžalovaný si sadol na predné sedadlo a ten druhý, ktorý bol vonku na chodníku, si sadol dozadu za vodiča, vedľa neho vľavo. V tom momente zvnútra vodič uzamkol všetky dvere, už vedel, že nie je niečo v poriadku. Muž vedľa neho si začal pomaly nasadzovať kožené rukavice a vedel, že ísť na policajtnú stanicu kvôli nejakému vypočúvaniu bola blbosť, pretože tam bola od začiatku napätá atmosféra. Vedľa seba zbadal ako je o sedadlo opretá baseballová palica. Preto sa „hlúpo“ opýtal kam to vlastne idú. Dostal nepriamu odpoveď, údajne mal vysvetliť obžalovanému kde sú ukradnuté peniaze. Spýtal sa aké peniaze. Odpoveď dostal do niekoho z nich, niečo v tom zmysle, aby z nich nerobil hlúpych, že veď dobre vie aké. Chvíľu jazdili po D., ale jazdili tým spôsobom, že vodič prudko zrýchľoval a zase prudko spomaľoval. Jeden z nich naťahoval pištoľ, myslel, že niektorý z mužov sediacich vpredu, asi to bol ten vodič, keď zastavil počas jazdy. Obžalovaný potom prikázal vodičovi, aby išiel pri kostole k nejakému mužovi, ktorého nepoznal, tu zostal stáť a obžalovaný vystúpil z auta a chvíľu sa s tým mužom rozprával. O čom, to nevedel, nepočul to. Obžalovaný potom nasadol naspäť a potom išli smerom von z dediny. Na jednej križovatke tvaru „T“, kde sa odbočiť doľava a doprava, neodbočili ani na jednu cestu, ale prešli cez križovatku rovno, pričom tu už pokračovala poľná cesta. Potom išli po tejto poľnej ceste asi N. Y. smerom k lesu. Bolo to na ceste vedúcej k Skalickým jazerám, pričom ešte neboli pri jazerách, keď vodič zostal stáť autom na poľnej ceste, muž vedľa neho vystúpil, prišiel k jeho dverám, ktoré otvoril a požiadal ho, aby vystúpil. Potom tam boli nejaké otázky typu „kde sú tie peniaze“ a začali ho biť. Muž s baseballovou pálkou ho niekoľkokrát udrel do boku a dozadu tak, že spadol na zem. Myslel, že vodič ho udrel aj päšťou. Keď už bol na zemi, pociťoval bolesť v oblasti rebier, tváre a niektorého ucha, presne nevedel uviesť, ktoré ucho to bolo. V tom momente jeden znovu natiahol pištoľ, pravdepodobne to bol vodič, čo ju mal aj pred tým, vystrelil do vzduchu a pištoľ mi priložil k tvári s otázkou poslednej šance „kde sú tie peniaze“. Z neho akoby spadol všetok strach a obava, povedal im, že nič nemá, následne ho postavili a povedali mu, aby si natiahol na hlavu sveter alebo mikinu, čo mal na sebe a jeden alebo dvaja z nich povedali, aby neskúšal ísť do nemocnice, pretože už by sa z toho nedostal alebo že by si ho tam našli. Potom nasadli do auta a prišli preč. Potom išiel pešo hoci vonku bola veľká tma, po pamäti po poli kráčal domov. Koľko bolo hodín, keď ho tam nechali, to nevedel presne, ale bol to neskorý večer, odhadoval asi okolo 22:00 až 23:00 hod. Nevedel koľko bolo hodín, keď prišiel domov. Mal vtedy natrhnuté ucho, poškodený nos, celú krvavú tvár, bolesti v oblasti hrudného koša, ale hneď sa nezistilo, že rebro je zlomené. Bolelo ho to len pri nádychu. Keď prišiel domov, mama bola hotová, volala mladšej sestre, ktorá potom prišla aj s manželom. Následne ho zaviezli do nemocnice v Skalici. Tu bol ošetrený na pohotovosti. Mal tie zranenia, ako to skôr popísal. Bola mu ponúknutá hospitalizácia, alebo pretože sestre povedal, že sa mu vyhrážali smrťou alebo že si ho tam nájdu, tak hospitalizáciu odmietol. Keďže nechcel ísť domov, tak ho po ošetrení mladšia sestra odviezla k G. sestre do M., kde u nich prespal. Ráno ho švagor zaviezol domov. Nevedel, ktorý deň sa to stalo, možno vo štvrtok alebo v piatok a mal ísť na ďalší týždeň do ružomerskej vojenskej nemocnice, kde aj nakoniec išiel. Tu sa

lekárovi sťažoval pri dýchaní na bolesť v boku a tu mu bolo zistené, že mal zlomené rebro. S odstupom času si už presne nepamätal o aké peniaze sa malo jednať, ale marilo sa mu niečo, že obžalovaný mal mať niekde odložené nejaké peniaze. Pri rozhovore s obžalovaným, keď prišiel k nim domov, bola prítomná jeho matka. S obžalovaným odišiel, pretože ho vyzval, že musí ísť s ním na políciu za účelom vypočutia. Obžalovaný pochádza z inej dediny, ale má manželku z ich ulice, kde ho občas stretával, ale hlavne ho stretával v policajnej uniforme v policajnom aute alebo na ceste ako kontroloval autá. Pred tým incidentom ho poznal asi tri-štyri roky, len z videnia, neprichádzal s ním do styku, nenavštevovali sa, nemali žiadny vzťah, teda neboli kamaráti ani nepriatelia. Nepamätal si na to, či obžalovaný bol niekoľkokrát u nich doma služobne. S obžalovaným išiel na výsluch na políciu aj keď vtedy nebol v uniforme ani neprišiel na služobnom aute, lebo ho poznal z videnia, že je policajt a autoritatívnu rečou ho vyzval, aby išiel s ním za účelom vypočutia alebo vysvetlenia nejakých vecí. V aute boli neustále otázky, kde sú tie peniaze, tieto otázky mu kládli všetci. Ten, čo sedel vedľa neho, otvoril jeho dvere a on vystúpil z auta. Bil ho hlavne tento muž s basebalovou palicou. Ten vodič ma párkrát udrel päšťou. To bolo všetko. Obžalovaný ho nebil. Obžalovaný sa neustále vypytoval kde sú tie peniaze. Neskôr sa mu všetci, teda aj obžalovaný, vyhrážali, že si ho nájdu ak pôjde do nemocnice. Ani nevedel z akého dôvodu ho tieto osoby fyzicky napadli. Dôvod bol, že ukradol obžalovanému peniaze, ale nevedel prečo práve jeho za toto napadli. Obžalovaný mal ohľadne tých otázok nesúvislú reč ako keby mal nejakú malú dávku alkoholu alebo nejaké drogy v sebe. Neskôr mal dojem, že obžalovaný chcel od neho dostať nejaké jeho peniaze, ale to bolo len jeho úsudok. Nespomínali žiadnu sumu. Počas celej tejto scény sa mu slovne nikto nevyhrážal, vyhrážali sa mu psychologicky formou „prečo klame“, v podobe útoku telesného a fyzického napádania, znovu sa pýtania kde sú peniaze, obťažovaním pištoľou, vystrelením do vzduchu a opakovaným bitím. Toto bolo ohľadne vyhrážania s cieľom dostať od neho nejaké peniaze. Ďalej sa mu všetci vyhrážali, aby nešiel na ošetrovanie. Potvrdil, že často chodil z Vrádišťa do Skalice pešo v podnapitom stave. Odmietol, že by si často sám ubližoval tým, že v podnapitosti spadol a podobne. Mená I. W. a N. U. mu nič nehovorili, takéto osoby nepoznal. Jeden z páchatelov mal kratšiu čiernu pištoľ, bližšie ju nevedel popísať. Nevedel ako vyzerali muži, ktorí sa zúčastnili na uvedenom incidente spolu s obžalovaným. Ten čo sedel vedľa neho bol približne jeho výšky, možno ešte trochu vyšší, mohol mať teda asi XXX-XXX cm, čo mal oblečené, to už nevedel, nevedel ani ako vyzeral do tváre ani aké mal vlasy. Druhý muž bol od neho nižší o necelých 5 centimetrov, javilo sa mu, že bol trochu pevnejší, nič bližšie k nemu uviesť nevedel, teda ako vyzeral do tváre alebo čo mal oblečené. Tých mužov by nespoznal na fotografiách ani osobne. V aute ho nebili. Aj keď sa mu vyhrážali, na podnet jeho mladšej sestry išiel k lekárovi. Po nejakom čase, o pár týždňov čakal na autobus, obžalovaný išiel policajným autom, zastavil mu, odviezol ho do Skalice tam kam chcel ísť. Niečo mu rozprával, ale nebavili sa o tom incidente. Na záver uviedol, že v minulosti bol problematický alkoholik, niekoľkokrát sa zo závislosti na alkohole aj liečil, ale už päť rokov abstínuje. Bol akoby iná osobnosť, na ten incidente sa snažil zabudnúť, preto si už všetko podrobne nepamätal. Konfrontácie medzi ním a obžalovaným, ktorá sa mal konať 6. augusta 2012, sa nemohol zúčastniť z dôvodu, že bol zamestnaný v C., kde pracoval len krátko a ak by sa v deň po svojom výsluchu nevrátil späť, mohol by prísť o zamestnanie, teda nemohol zostať dlhšie na Slovensku. Bol ochotný dostaviť sa na tento úkon po telefonickom predvolaní v inom náhradnom termíne.

Svedkyňa N. M. - matka poškodeného na hlavnom pojednávaní 26. júna 2018 vypovedala, že bolo to večer, poškodený večeral a niekto zazvonil. Išla otvoriť videla troch chlapov, jedného pri dverách na schodoch - obžalovaného, druhý stál pri garáži a ďalší, kde sa berie pošta, ako majú schody, tam je stĺpik v areáli na ulici. Pozdravili sa. Obžalovaný sa opýtal, či je poškodený doma a povedala, že je. Otočila sa a zavolala na poškodeného. Okamžite skočil, ani sa jej neopýtal čo je a spýtala sa obžalovaného, že čo od neho chcú. Odpovedal, že ho berú na policajnú stanicu. Povedala, že nemusia a nech idú k nim. Potom vyšiel aj jej manžel a videli ako ide poškodený sám do auta. Prešli tri-štyri hodiny, nezдалo sa jej to, tak volala na políciu, že obžalovaný zobral jej syna, že idú niečo vybavovať a oni jej povedali, že tam nikto nie je. Ako pozerala televízor, videla, že niekto ide po schodoch. Skoro odpadla ako bol poškodený dobitý, nos, uši, z úst mu tiekla krv. Chcela volať doktora, čo jej poškodený nedovolil, lebo že ho zabijú a že ho nájdu aj keď si dá lekársku pomoc do nemocnice, odkiaľ ho vytiahnu a zabijú. V noci o 0:50 hod. prišla pre neho dcéra - sestra poškodeného Z. M., že ho zoberú a idú ho niekam schovať. Lekár povedal, aby túto vec nahlásili na políciu, že on pôjde svedčiť. Volal sa I. F.. Boli ticho, poškodený potom išiel do Ružomberka do vojenskej nemocnice. Zákazal im túto vec ohlásiť, lebo sa báli o jeho život. Nevedela koľko to bolo rokov od tejto udalosti, išla pre poštu dopoludnia okolo 10:00 hod. a videla H. B., z ktorej vystúpili dvaja chlapci, ktorí sa jej predstavili ako pracovníci kriminálnej polície. Začali hovoriť o tomto prípade, čudovala sa odkiaľ tieto informácie mali. Povedali, že to mali z počutia, Skalica nie je taká veľká,

aby to nevyšetrili. Poškodený sedem dní močil krv. Ťažko sa jej o tom hovorilo. Pre poškodeného prišli spolu s obžalovaným U. a W.. Maminka U. bývala v K., aj svedkyňa je rodáčka. Volala sa C., teraz sa volá U., pozná ju z videnia. Svedkyňa býva vo D. a títo U. sa tam celý život pohybujú. Viac nevedela nič. Poškodený nevedel prečo ho tak strašne zbili. Potom odišiel do Ružomberka do vojenskej nemocnice. Zdalo sa jej, že W. jej povedal poškodený na 99 %, inak by to nemala odkiaľ vedieť. Tótha poznala sama. Išla na bicykli rovno do nemocnice do Skalice. Poškodený išiel zo Skalice domov a povedal, že sa ide dať ostrihať. Hovoril jej, kde ho dobili, že na neho hodili riffovú bundu, kopali ho a pištoľou ho bili okolo ucha. Nechali ho tam v lese pri Skalických rybníkoch. Ani poriadne nevedel kde je. Taký bol dobitý. Keď za nimi prišli policajti na B., poškodený bol asi vo väzbe, potom ho pustili. Rozprávali sa, toto všetko spravil alkohol, že bol vo väzbe. Občas sa s rozprávali o tejto veci, ale nie veľa, skoro nič. Báł sa toho, že ho zabijú. Bol vojakom OSN, bol v Saudskej Arábii, v Kuvajte. Bol vyznamenaný, že môžeme byť spokojní, ale od tej doby začal viac piť. Veľa ani nie, ale pil. Keď mu dohovárala, nedal si povedať, volala na políciu. Na zákroku bol u nich aj obžalovaný. Šesť a pol roka pred smrťou nemal poškodený v sebe žiadny alkohol, bol šťastný, našiel si dievča. Aj oni boli šťastní. Obžalovaný bol u nich o pol desiatej, keď sa toto všetko stalo, nebolo to v ten deň, nepamätala si deň ani obdobie. Prišiel sa ospravedlniť. Nevedela čo hovoril, zatvorila dvere, že s ním nechce hovoriť. Hovoril len s ňou, nikto iný nebol doma. Konanie o dedičstve po poškodenom ešte neprebehlo. Nemal žiadne deti a bol slobodný.

Svedok N. M. - nevlastný otec poškodeného na hlavnom pojednávaní 26. júna 2018 vypovedal, že je to už dvanásť-trinásť rokov. Pamätal si, že obžalovaný zazvonil u nich doma, bolo večer okolo 17:30 - 18:00 hod. s tým, či je poškodený doma, aby išiel s nimi na políciu, že si potrebuje niečo vyjasniť. Na políciu ale nešli, zaviezli ho k lesu, kde sú Skalické rybníky a tam ho bezdôvodne zbili. Potom mu strieľali s pištoľou okolo uší a vyhrážali sa mu, že ho zabijú ak si zavolá lekársku pomoc. Všetci boli oblečení v čiernom, jeden stál v predzáhradke pri pilieri a druhý stál ako sa ide do dvora. Poznal len obžalovaného. Manželka mu hovorila, že poznala nejakého Lastovičku, toho druhého nevedel. Poškodený mu povedal, že ho dobili, menoval len obžalovaného, ďalších nepoznal. Dôvod bitky poškodený hovoril manželke, jemu nie. S poškodeným nemal žiadne konflikty, mal problémy s alkoholom z dôvodu, že na vojne dostal nejaký plyn. S obžalovaným sa nerozprával, nebol za ním, prišiel za jeho manželkou a ona mu povedala, že ho nechce do smrti vidieť. Prišli dvaja policajti z kriminálky z Bratislavy, všetko vedeli, vedeli presne čo sa stalo a ako sa to stalo, prišli si tieto informácie len overiť. Poškodenému o tom nehovoril, lebo sa zdržiaval väčšinou von a potom odišiel do zahraničia. Policajti vedeli všetko, niekto iný musel obžalovaného udať, pretože oni ho neudali. O všetkom mu policajti povedali ešte pred jeho výsluchom.

Svedkyňa Z. M. - G. sestra poškodeného na hlavnom pojednávaní 26. júna 2018 vypovedala, že bolo to večer. Z domu jej rodičov jej bolo telefonované, že poškodený bol zbitý a bojí sa doma spať. Tak to rozoberali, nech ho dovezú k nim. Priviezli ho, prehodili pár slov a išli spať. Doviezli ho sestra s manželom. Chvíľu sa rozprávali s poškodeným, hovoril, že bol napadnutý a nechali ho v lese. V ten večer jej nehovoril kto ho napadol, až potom, keď sa dodatočne rozprávali, bolo to krátko po skutku, alebo nebolo to v ten večer. Najprv ho viezli v aute s prestávkami, lebo sa niekde zastavovali. Vyhrážali sa mu. Niektorý držal zbraň v ruke, ktorú odisťoval a zaisťoval. Potom ho na nejakom mieste vytiahli z auta, mal niečo na hlave a nechali ho tam. Predtým ho dobili a nechali tam bez pomoci. Bola za ňou kriminálna polícia, ale v tom čase bola na materskej dovolenke. Potom volali, povedala im, že nemôže odísť na nejaké vypočúvanie a ponúkli sa, že prídu k nim. Nepredstavili sa, potom bol prevezená na výsluch do G.. To bolo už druhýkrát. S poškodeným sa vtedy dohodli, že sa nebude nič udávať, toto všetko sa spustilo po niekoľkých rokoch. Poškodený spomínal obžalovaného, mali tam byť ešte dve osoby, ktoré neuviedol. Pri prvom výsluchu to bol ako neformálny rozhovor, nepripadalo jej to ako výsluch. Oboznámili ju prečo prišli. Porozprávali jej čo vedia, ale nevedela to reprodukovať. Bola prekvapená ako sa to dozvedeli, ale nechceli jej to povedať. Prekvapená bola preto lebo to nechali tak, že sa to vlastne rieši. Keď sa mal stať tento incident, poškodený nebol pod vplyvom alkoholu.

Svedkyňa I.. F. Y. - I. sestra poškodeného na hlavnom pojednávaní 26. júna 2018 vypovedala, že v ten večer jej matka telefonovala, bola rozrušená, plakala, že má hneď prísť k nim, že poškodený je veľmi dobitý. Vtedy bývala v G., hneď prišla svojím autom a následne videla poškodeného ako bol doráňaný. Mal krvavú tvár, napuchnuté ucho, malo neprirodenú farbu. Potom jej rozprávali matka s poškodeným, čo sa vlastne udialo, že prišiel obžalovaný. Matka hovorila, že sa chcel s poškodeným len porozprávať, potom ho vtiahli do auta. Poškodený popisoval, že boli niekde v lese, že ho tam bili a strieľali mu pri uchu so zbraňou a vymáhali od neho nejaké peniaze. Zdalo sa jej, že potom zavolala políciu, prišli dvaja policajti, ale poškodený ich prosil, aby to neudali, že sa mu vyhrážali smrťou. Celkovo

boli traja. Z matkinho rozprávania si pamätala, že boli nejakí vyšší. Matka ich pomenovala, zdalo sa jej, že poškodený ich nepoznal, ale matka hovorila, že to bol nejaký U., lebo poznala jeho rodičov a uviedla ešte niekoho, ale to sa rozprávalo medzi ľuďmi, nejaký W.. V tom období sa udiala podobná trestná udalosť a to sa rozprávalo s týmito dvomi dotyčnými. Z jej strany to boli len nejaké domnienky. Matka jej nehovorila, že by boli v policajnom oblečení. Rozprávala to na základe toho, čo jej povedali. Potom odviezla poškodeného do Skalice, kde slúžil I. F., ktorý sa pýtal a odporúčal, aby bol poškodený hospitalizovaný, ale ten odmietal, že si ho tam nájdu a že ho zabijú ako mu hovorili pri tom násilnom útoku. Potom zaviezli poškodeného k sestre do M. spať. Nevedela, či poškodený poznal W. ani či to mal od matky. Kontaktovala ju polícia v civile, bola vtedy v práci. Povedali jej, že sa s ňou potrebujú stretnúť niekde mimo práce. Stretli sa v Skalici, konkrétne pri G. ulici vonku pri V. F.. Vypýtala si od nich preukazy, ktoré jej ukázali a následne jej pokladali otázky. Spýtala sa odkiaľ to vedeli, keď to neudali. Hovorili jej, že jej na to neodpovedia, že sa dozvedia všeličo. Presne si nepamätala, či jej hovorili mená. Keď jej telefonovali, je možné, že povedali meno obžalovaného. Nepamätala si mená policajtov. S poškodeným sa o týchto policajtoch nerozprávali. Nezmienil sa, že by prišla polícia za ním a v tom období bol asi aj v zahraničí, presne si nepamätala. Matka jej uviedla, že obžalovaný bol za ňou po tomto skutku, pravdepodobne sa chcel ospravedlniť. Stará matka, ktorá je už nebohá, spomínala, že bol za ňou. Spomínala, že obžalovaný ponúkal nejaké finančné odškodné, ale komu a koľko, to nevedela. Keď ho odmietla matka, tak išiel za starou matkou. Obžalovaného poriadne nepozná. Keď človek koná v afekte, je schopný hocičoho, prípadne to mohli spraviť tie ďalšie osoby, ktoré sa mali na skutku zúčastniť. Verila poškodenému, lebo hovoril aj on, že ho obžalovaný odviezol, takisto to potvrdila aj matka aj nevlastný otec. Poškodený v tom čase nebol pod vplyvom alkoholu. Vedela to od matky. Poškodený mal také obdobia, že požíval alkoholické nápoje, ale netýkalo sa to tohto obdobia, v tomto období kedy malo prísť ku skutku abstinoval.

Svedok N. U. na hlavnom pojednávaní 6. novembra 2018 vypovedal, že vôbec nevie v akej veci bol predvolaný. Vedel iba o tom, keď ho predvolal vyšetrovateľ Národnej kriminálnej agentúry z Bratislavy, kde mu oznámil, že proti obžalovanému je vedené trestné stíhanie a on by mal mať nejakú vedomosť o tomto trestnom čine. Vyšetrovateľ mu položil dve otázky - jedna bola, či I. W. vlastní Č. auto a druhá, že kde sa nachádzal v nejaký inkriminovaný dátum, na čo odpovedal, že nevie lebo to bolo nejaké tri-štyri roky dozadu. Keď prišiel domov, pátral kde bol v tom čase a zistil, že bol zamestnaný a následne si u zamestnávateľa overoval, či bol v tom čase v práci, čo mu potvrdil a to následne vyšetrovateľovi oznámil telefonicky. Danú vec považoval za vybavenú a až teraz do predvolania to považoval za uzavreté. Obžalovaného pozná zo Skalice, Skalica je malé mesto. Myslel, že bol policajt. Pozná ho cez známeho C. B., s ktorým podnikal. Nemajú žiadne príbuzenské vzťahy ani sa nenavštevovali, len sa cez C. B. poznajú. V roku 2005 sa s obžalovaným stretávali jedine v jeho firme H. X., kde sa obžalovaný občas zastavil a prehodili pár slov. Nevedel nič o tom, že by obžalovanému v tom období niekto niečo odcudzil. Poškodeného nepoznal. V roku 2005 nechodil do D., nikoho tam nepozná, nemá tam žiadnu rodinu, sú zo G.. Jeho mama sa volá C.. Jeho rodičia do D. nechodia, nemajú tam nikoho. Matku poškodeného ani rodinu poškodeného nepoznal. S I. W. sa pozná asi trinásť-štrnásť rokov, sú kamaráti. Nevedel, akú značku auta mal I. W. v roku 2005, mal veľa áut, ale Č. auto nemal. V septembri 2005 pracoval vo firme V. G., obsluhoval tam CNC stroj, mali štvorzmennú prevádzku, chodieval aj na nočné. Vôbec nevedel, kto je C. M., možno podľa fotky by vedel. Meno N. M. mu nič nehovorilo. Podľa neho nebolo možné, aby opustil pracovisko bez toho, aby to vedeli na vrátnici alebo majster, pretože tam bol kamerový systém a celý areál bol oplotený. Musel by preliezť cez plot. Mal nejaké pracovné úlohy, stroj nedokázal bez neho pracovať. Keby ho jeho nariadený nevidel, tak by si to všimol, že tam nie je. V ten deň pracoval asi až šesťnásť hodín.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že matka poškodeného s istotou označila jeho aj svedka, ktorý bol evidentne zamestnaný, že sa mali podieľať na pojednávanom skutku.

Svedok Q. Y. - švagor poškodeného na hlavnom pojednávaní 6. novembra 2018 vypovedal, že mu volala svokra, aby prišli do D. a odviezli poškodeného do nemocnice, lebo bol zranený a dobytý. Previezli ho do Skalice na pohotovosť, tam podstúpil nejaké vyšetrenie, nevedel už aké presne. Po vyšetreniach zostal v G., lebo tam bývali aj s deťmi a manželka išla naspäť do D.. Podrobnosti si už nepamätal. V nemocnici mu poškodený spomínal, že ho niekto zbil, ale na konkrétne mená si už nespomenul. Všetko ostatné vedel už len z počutia. Poškodený sa vrátil do D. k svokre, kde býval a potom ho manželka, nevedel či aj so svokrou, previezli do M., kde bývala ich sestra. Informáciu o tom, že poškodeného mal zbiť obžalovaný, mal od svokry. Nepamätal si, či to bolo na ďalší deň. Nepamätal si ani to, či mu poškodený

rozprával o skutku. Vedel, že sa s príslušníkmi polície stretli pred samotným výsluchom. Bola s ním jeho manželka a boli tam asi dvaja, ktorí sa predstavili ako vyšetrovatelia, na mená si nespomenul. Hovorili o čo im ide, že ho chcú vypočuť na základe nejakého udania, pričom spomenuli meno obžalovaného a že mal byť účastný na tej bitke poškodeného, ale na detaily si už nepamätal.

Svedok I.. Z. F. na hlavnom pojednávaní 12. februára 2019 vypovedal, že obžalovaného pozná z práce. Nevedel prečo bol predvolaný, nepamätal si. Po prečítaní obžaloby uviedol, že k tomuto skutku vypovedal, ale je to asi pätnásť rokov naspäť, preto si nepamätal. Možno by si spomenul, keby videl svoje nálezy, ktoré písal. Pamätal si, že poškodený mal nejaké zranenie, stala sa nejaká udalosť, ale konkrétne nevedel k tomu uviesť nič. Asi bol službukonajúci lekár na pohotovosti a poškodeného ošetroval. Pamätal si na kuklu a pištoľ, čo udával poškodený. Prišiel s tým, že údajne mu to spôsobili policajti a rozprával o nejakej kukle a pištoľi. Prišiel po svojich a iba toto mu utkvelo v pamäti, lebo je to neobvyklé. Poškodený bol rozrušený, ale prišiel po svojich, povedal, že mu to spôsobili policajti a chce z republiky utiecť preč. Nepamätal si, či poškodený uviedol koľko osôb mu spôsobili zranenie, či zranenia zodpovedali spôsobu, či sa zvažovala v tejto súvislosti aj hospitalizácia ani na nejakú okolnosť súvisiacu s týmito ošetrením. Vedel iba, že poškodený behal po miestnosti, že ho napadli a že chce ísť preč. Nepamätal si, či poškodený javil známky požitia alkoholu, ale vedel, že bol preafektovaný.

Keďže si svedok vzhľadom na odstup času nepamätal na okolnosti, na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania z 20. januára 2012 na č. I. 80-83. Svedok súhlasil s prečítanou výpoveďou a potvrdil, že čo uviedol v prípravnom konaní je pravda.

V prípravnom konaní svedok 20. januára 2012 vypovedal, že vzhľadom na odstup času si možno na presné detaily už nebude pamätať. Pracuje ako lekár vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou v Skalici. Mal vtedy službu na chirurgickej pohotovostnej ambulancii, kde niekedy v nočných hodinách prišiel na ošetrenie poškodený spolu so svojou mamou, presne sa na to však už nepamätal. Po dostavení sa do ambulancie bol vystresovaný a vystrašený. Pri vyšetrení zistil, že poškodený mal oderky na tvári, opuchnuté ľavé ucho, pohmoždeniny na ľavej strane chrbta a ľavej strane stehna, pri chemickom vyšetrení boli zistené stopy krvi v moči. Ponúkol mu hospitalizáciu na oddelení, čo odmietol z obáv o svoj život, že sa bojí zostať v nemocnici. Poškodený mu povedal, že zdravotné problémy si pôjde riešiť do iného mesta na Slovensku. Pri vyšetrení povedal, že bol fyzicky napadnutý a douderaný baseballovými palicami, konkrétne osoby, kto ho mal napadnúť, neuvádzal, ale spomenul niečo, že to mali byť policajti, koľkí, to si nespomenul. Myslel, že ďalej uviedol, že mu dali nejakú kuklu na hlavu, hodili ho do auta a odviezli do lesa, mali pištoľ a tú mu dali ku hlave. Mali ho biť baseballovými palicami. Čo sa týkalo mechanizmu zranení, ktoré pri vyšetrení zistil, mohli byť spôsobené tupým predmetom, zodpovedalo to teoreticky popisu, ako to uviedol poškodený. Či bola pri jeho vyšetrení celú dobu aj jeho matka, to si už nepamätal. Či prišli spolu s ním aj iní rodinní príslušníci to nevedel, spomenul si len na matku. Následne vyhotovil lekársku správu. Nevedel sa s určitosťou vyjadriť k tomu, či si mohol poškodený spôsobiť uvedené zranenia sám. Podľa mena obžalovaného nevedel uviesť o akú osobu ide, toto meno policajta však už počul, možno by ho spoznal z videnia. Pokiaľ by išlo o policajta, ktorého si myslel, že by to mohol byť, k jeho osobe vedel uviesť, že sa správal vždy ústretovo, slušne a zdvorilo.

Svedok I. H. na hlavnom pojednávaní 12. februára 2019 vypovedal, že nevie o čo sa jedná v danej veci. Po prečítaní obžaloby uviedol, že bol vypočúvaný iba dvakrát v živote a to k N. U. v súvislosti, kde sa nachádzal. Bol jeho nadriadený. Nevedel v akom to bolo roku. Dokladovali, že zamestnanec (N. U.) bol vtedy v práci. Dokladoval výpis z toho, kedy mal príchod a odchod z práce. On vtedy v práci nebol. Bol jeho priamy nadriadený, preto vypovedal k týmto skutočnostiam. Vtedy to preverovali, dávali doklady, kedy bol pracovne prítomný. Dávali aj pracovný výkon stroju, z čoho bolo zrejmé, že ak by pracovník na tomto stroji nepracoval, nemohol by byť uskutočnený adekvátny pracovný výkon. Nevedel si predstaviť, že by pracovník len tak odišiel z pracoviska, nakoľko toto bolo zabezpečené jednak kamerovým systémom a taktiež snímačmi pohybu pracovníkov.

Svedok I.. V.. C. R. na hlavnom pojednávaní 9. mája 2022 vypovedal, že bolo to v roku 2011, spis nerobil od začiatku, bol mu pridelený po odchode C. I., on len pokračoval. Nevedel, či vypočúval poškodeného, ale je štandardný postup, že po vznesení obvinenia sa opätovne vypočúvajú svedkovia aj poškodení. Presné úkony si už nepamätal, inak ako pri výsluchu sa s poškodenými nezvykne stretávať. Nepamätal si, či vôbec vypočúval poškodeného v tejto veci. Nebol kontaktovaný nadriadeným prípadne iným príslušníkom Policajného zboru ako vo vyšetrovaní postupovať. Po jedenástich rokoch si už nepamätal kto mu robil operatívu, mali veľa operatívco. Na obsah jednotlivých výsluchov si už nepamätal. Vyhodnocoval dôkaznú situáciu a ak nebola konfrontácia urobená, tak asi to tak vtedy

vyhodnotil a prípadné rozpory asi neboli až také výrazné a významné. Nepamätal si prvotnú informáciu, na základe ktorej bol založený spis, nakoľko túto trestnú vec nerealizoval od začiatku. Vo vyšetrovacom spise toto býva založené, teda bude tam zápisnica o trestnom oznámení alebo tzv. realizačný návrh operatívy. Čo bolo v tomto prípade, nevedel, ale dá sa to zistiť z vyšetrovacieho spisu. Na skutok si nepamätal. Odvtedy už mal pridelených veľa spisov. Myslel, že nebol ničím významný, aby si ho mal pamätať, preto sa nevedel vyjadriť kedy došlo ku skutku a kedy bolo začaté trestné stíhanie. Spomenul si iba na to, že poškodený mal byť naložený do auta a mali tam byť údery baseballovou palicou.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že je pochopiteľné, že svedok si nemôže po toľkých rokoch pamätať okolnosti prípadu. Na túto otázku bude skôr lepšie odpovedať svedok I..

Svedok I.. V.. C. I. na hlavnom pojednávaní 9. mája 2022 vypovedal, že robil vyšetrovateľa pätnásť rokov, cez jeho ruky prešlo veľa spisov, k tejto veci si už nič nepamätal. Ak robil nejaký výsluch, k tomu by sa vedel vyjadriť. Po predložení uznesenia o začatí trestného stíhania, ktoré vydával 25. februára 2011 (č. I. 16), na nahliadnutie, nevedel čo sa dialo pred vydaním uznesenia, s odstupom času si už nespomenul, na základe čoho predmetné uznesenie vydával. Kedysi uznesenia o začatí trestného stíhania boli riadne odôvodnené, z toho by sa to dalo zistiť, ale toto uznesenie je už vydané po rekodifikácii Trestného poriadku. Domnieval sa, že tam bol návrh operatívy, ale nemohol to povedať s istotou. Nepamätal si, či v súvislosti s touto vecou bol za ním niekto z nadriadených alebo nejaký iný príslušník Policajného zboru ako v danej veci postupovať. Nespomenul si s kým v tejto veci spolupracoval. Na výsluch poškodeného si nespomenul, bolo to už naozaj dávno. Podľa toho, že medzi spáchaným skutkom a uznesením o začatí trestného stíhania uplynulo päť rokov, tak tam muselo byť niečo z operatívy. S odstupom času si nespomenul, že poškodený bol v čase začatia trestného stíhania vo výkone trestu odňatia slobody. V spise by mohla byť taká informácia, ale skôr v operatívnom spise. Nespomenul si, či mal vedomosť o tom, že poškodený bol opakovane súdne trestaný a psychiatricky liečený. Nespomenul si, či bol prítomný pri spísaní zápisnice o podaní trestného oznámenia poškodeným v ústave na výkon trestu odňatia slobody, musel by vidieť spis, aby to vedel povedať. Nespomenul si na osobu poškodeného ani osobu obžalovaného.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že svedok si z pochopiteľných dôvodov už na okolnosti prípadu nepamätal.

Svedok I. Ž. na hlavnom pojednávaní 9. mája 2022 vypovedal, že býva vo D., pozná obžalovaného a poznal aj poškodeného, s ktorým nebol v žiadnom príbuzenskom vzťahu. Bol od neho starší, poznali sa, ale kamaráti neboli. Nič nepočul o skutku z roku 2005, keď mal byť poškodený zbitý. V dedine sa o ničom takom nerozprávalo. Nepamätal si na udalosť, že mal vidieť vozidlo, ktoré viezlo poškodeného viackrát po dedine. Poškodeného vídaval málokedy, väčšinou ho videl opitého. Nevedel o tom, že poškodený sa dopúšťal seba-poškodzovania.

Svedok Mgr. N. C. na hlavnom pojednávaní 26. júla 2022 vypovedal, že s obžalovaným sa poznajú asi pätnásť až dvadsať rokov, presne nevedel. Netušil, čo je predmetom konania. Nespomenul si na osobu, ktorá vystupovala v tomto konaní ako poškodený, ani na realizáciu veci, v ktorej vystupuje obžalovaný. Po predložení obžaloby za účelom oboznámenia sa s predmetom tohto konania si svedok nespomenul s tým, že je to hrozne dlhá doba a nevedel k tomu povedať ani slovo.

Po splnení podmienok upravených v § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola čítaná zápisnica o výsluchu svedkov z prípravného konania.

Svedok I. W. vypovedal, že meno poškodeného mu nič nehovorí, nevedel kto to je. Nepamätal sa, že by bol v minulosti účastný nejakého incidentu, v ktorom by túto osobu niekto vydieral alebo pýtal od tejto osoby peniaze. Do D. nechodí aj keď býva asi U. Y. od tejto obce. Viedol usporiadaný život, mal malé dieťa, pracoval, mal úver, staral sa o domácnosť. Žil ako každý druhý človek. V dobe výsluchu (11. mája 2011) bol majiteľom auta značky H. G. farby s evidenčným číslom G., vlastnil ho približne S. I.. V roku 2005 bol majiteľom osobného motorového vozidla, nevedel presne aké auto mal v tom roku, ale bolo to buď I. K. alebo I. A. X, presne si to nepamätal. Nikdy nemal baseballovú pátku a nevedel, či ju mal niekto z jeho kamarátov. Nevedel kto je poškodený. Nevedel kde bol 8. októbra 2005, bolo to šesť rokov dozadu. Nevedel s kým bol v uvedený deň. Stýkal sa s hocikým a v ten deň mohol byť s hocikým. N. U. poznal zo G. z práce a ich trestnej veci, čo bolo v minulosti. Spoznali sa cez priateľku N. U. asi v

roku 2004. Príležitostne sa spolu stretávali, momentálne už minimálne dva roky o ňom nevedel. Po ich incidente čo spolu mali, sa N. U. odsťahoval preč. Neboli spolu minimálne dva roky ani nemal na neho telefónny kontakt a nepoznal jeho adresu. Myslel, že obžalovaný je alebo bol policajt. Nebavil sa s ním, nestretával ho, poznal ho zo Skalice, kde robil asi na obvodnom oddelení Policajného zboru. Nevedel, či bol 8. októbra 2005 spolu s N. U. a obžalovaným. Nevedel kde bol v ten deň, či bol doma alebo vonku, už si to nepamätal. Nevedel či v ten deň bol v čase medzi 18:00 hod. až 22:00 hod. v obci D.Á. spolu s N. U. a obžalovaným. Nepamätal si, že by boli niekde spolu boli oni traja. Keď išiel von s N. U. von, tak išli len oni dvaja, obžalovaný podľa jeho názoru nebol s nimi nikdy vonku. Obžalovaného poznal len tak, že mu niekto povedal, že to je obžalovaný. Nespomenul si, že by chodili za obžalovaným, že by niečo od neho potrebovali. Takisto si nespomenul, že by obžalovaný chcel niečo od neho alebo od N. U.. V roku 2005 N. U. používal Q. H. farby, evidenčné číslo uviesť nevedel. Nebol si istý, či to auto bolo N. U. alebo jeho otca. Nevedel povedať aké auto v tej dobe mal obžalovaný ani aké auto mal v dobe jeho výsluchu. U N. U. nikdy nevidel baseballovú pálku, N. U. ju nikdy nemal. O obžalovanom vedel veľmi málo, nepamätal si, že by u neho videl baseballovú pálku. Nestretával sa s ním, nevedel. Obžalovaný ho neoslovil s tým, že by mal problémy s nejakou osobou, ktorá by mu dlžila peniaze a aby mu pomohol pri vymožení peňazí od tejto osoby. Bol policajt a takúto veci si predsa mohol vybaviť sám. Svedok nikdy nerobil vymáhača. Svoju výšku určil na približne XXX cm, N. U. bol približne tak vysoký ako on, v roku 2005 bol taký chlap ako svedok, to znamenalo s váhou XX až XXX kg.

Svedok C. H. vypovedal, že pracuje v spoločnosti V. G., G..M..B., asi od T. XXXX, pričom v tom čase bol na pracovnej pozícii brusič. V minulosti pracoval aj ako team leader a majster. Obžalovaného nepoznal, nevedel o koho sa jedná a taktiež nevedel nič uviesť k žiadnemu vydieraniu. N. U. poznal ako bývalého pracovníka v uvedenej spoločnosti. Pred tým ho nepoznal a neskôr sa s ním nestretával. N. U. tam pracoval možno jeden rok, ale presne to nevedel. Myslel, že 8. októbra 2005 N. U. pracoval na tej istej smene ako on, ale či bol N. U. v ten deň v práci, to už nevedel, nepamätal si to. V tom čase pracoval ako team líder a N. U. pri stroji ako pomocník. Na ten konkrétny dátum si už nepamätal, ale nespomenul si na to, že by sa niekedy N. U. vzdialil z pracoviska na dlhšiu dobu. Vzdialenie z pracoviska by mal nahlásiť buď majstrovi alebo team lídrovi. Dlhodobu by nebolo možné nevšimnúť si prípadné vzdialenie N. U. z pracoviska, pretože aj keď bol pomocník, chýbal by upratovačovi na stroji, kde bol priradený.

Svedok C. G. vypovedal, že asi do roku XXXX pracoval v spoločnosti V. G., G..M..B.. ako nastavovač. Obžalovaného nepoznal a taktiež nevedel nič o žiadnom vydieraní. N. U.Ó. nepoznal, meno mu nič nehovorilo. Nepamätal si také meno. V predmetnej spoločnosti sa ľudia často menili a taktiež sa menili ľudia na jednotlivých smenách, preto všetkých bývalých spolupracovníkov nepoznal a tiež s odstupom času si na mená už nepamätal.

Svedok I. C. vypovedal, že asi od roku XXXX alebo XXXX pracuje v spoločnosti V. G., G..M..B.. ako brusič-nastavovač. Obžalovaného nepoznal, aj keď meno mu bolo známe, ale nevedel o koho sa jednalo. Taktiež nevedel nič o nejakom vydieraní, ku ktorému malo prísť v roku 2005. Poznal N. U., ktorý v minulosti pracoval v predmetnej spoločnosti. Nevedel uviesť, v ktorom období to presne bolo, ale bolo by možné, že tam pracoval v roku 2005. Pracuje tam trinásť rokov a za tú dobu sa tam vystriedalo veľa ľudí. Pravdepodobne pracoval spolu s N. U. na smene 8. októbra 2005, ak to bolo uvedené v evidencii dochádzky, ale na konkrétny deň si nespomenul, čo sa vtedy udialo a či bol v práci aj N. U., resp. ktorí ďalší kolegovia boli s ním na smene. Nevedel uviesť, či by sa N. U. počas smeny vzdialil na dlhšiu dobu. Tiež si nepamätal, či pracoval s ním na stroji ako pomocník, pretože nezvykol s ním pracovať na jednom stroji, možno len občas ako záskok. Ak nebol s ním na stroji, bolo by možné, že osobne by si nevšimol vzdialenie sa N. U. z pracoviska, ale ak by pracoval s ním, určite by si to bol všimol.

Svedok I. I. vypovedal, že od roku XXXX pracuje v spoločnosti V. G., G..M..B.. ako nastavovač. Meno obžalovaného mu bolo známe, nakoľko aj v spoločnosti pracujú nejakí kolegovia s takýmto priezviskom, ale žiadneho policajta s týmto menom nepoznal, teda nevedel o koho ide. Tiež nevedel o žiadnom vydieraní. Nejaký U. pracoval v minulosti v spoločnosti, nevedel či sa volal N.. Tento tam robil len krátko, možno pol roka a myslel, že potom ho zatvorili. Väčšinou pracoval na stroji sám, len občas mu prideliť pomocníka, ale to bolo zriedkavo. Nespomenul si, či mu niekedy ako pomocník bol pridelený U.. Na konkrétny dátum 8. októbra 2005 si nepamätal, kto všetko bol v práci, ale bolo by možné, že bol vtedy v práci aj U.. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či mal vedomosť o vzdialení sa N. U. počas smeny na dlhšiu dobu a ak áno, za akým účelom a na ako dlho. Pokiaľ ten človek nerobil s ním na mašine, tak by si to asi nevšimol, ale nastavovač na stroji, kde mal robiť, by si to určite všimol.

Svedok C. Š. vypovedal, že asi od roku XXXX pracuje v spoločnosti V. G., G..M..B., kde bol zamestnaný ako nastavovač. Obžalovaného nepoznal, nevedel o koho sa jedná a taktiež nevedel nič o nejakom vydieraní, nebol svedkom ničoho takého. Podľa mena poznal N. U., pracoval v tejto spoločnosti, ale robil tam iba krátko. Pokiaľ vedel, nezvykol s ním pracovať pravidelne na jednej smene, občas ale mohli pracovať spolu na tej istej smene. Či to bolo aj 8. októbra 2005, to nevedel. Jemu však ako pomocník nebol N. U. nikdy pridelený. Nevedel uviesť, či sa N. U. v ten deň niekde vzdialil, ale nespomenul si na žiadny prípad, že by sa niekedy vzdialil na dlhšie z pracoviska. Bolo by možné, že by si nevšimol vzdialenie sa N. U. z pracoviska, pretože tam bolo viac strojov a nevedel čo sa deje pri všetkých strojoch, mohol by si to však všimnúť kolega, ktorý s ním pracoval. Nevedel u koho bol v ten deň N. U. zaradený. Ak by však odišiel na dlhšiu dobu, predpokladal, že by si to niekto všimol.

Svedok Z. Y. vypovedal, že pracuje v spoločnosti V. G., G..M..B.. od roku XXXX, pričom pracoval ako nastavovač. Obžalovaného nepoznal. Nevedel nič o žiadnom vydieraní alebo niečom podobnom. Meno N. U. mu nič nehovorilo, v práci je veľa ľudí, len na ich stredisku je asi dvesto ľudí, preto podľa mena nepoznal všetkých kolegov. Ak N. U. pracoval v spoločnosti, tak zrejme len krátko. Keďže nevedel o koho sa jednalo, nevedel sa vyjadriť k tomu, či mal vedomosť o tom, že by sa Juraj Tóth pri jeho nástupe na smenu nenachádzal na pracovisku alebo že by sa počas smeny vzdialil na dlhšiu dobu, keď podľa evidencie dochádzky 8. októbra 2005 pracoval spolu s N. U. na nočnej smene. Po predložení fotografie N. U. z evidencie Registra obyvateľov Slovenskej republiky si spomenul, že nejaký taký muž tam mohol vtedy pracovať, ale myslel, že vtedy nenosil briačku. Svedok pracoval na strojoch tzv. čelovkách - brúsil čelá a N. U. bol asi priradený na tzv. povrchovkách, kde sa brúsili povrchy. Jemu teda pridelený ako pomocník nebol, ale mohlo sa občas stať, že vypadol stroj a keď nemal majster pre neho robotu, mohol N. U. dať na výpomoc aj jemu. S odstupom času však nevedel uviesť, či niekedy s ním pracoval. Keby bol pridelený jemu, tak by si určite všimol vzdialenie sa N. U. z pracoviska, ale ak bol pri inom stroji, tak by si to nevšimol, pretože tam bolo veľa strojov a nemal prehľad čo sa dialo pri všetkých strojoch. Tiež by si to musel všimnúť nastavovač, komu bol pridelený ako pomocník, pretože ten človek by mu chýbal.

So súhlasom strán bol v súlade s § 268 ods. 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní 12. februára 2019 prečítaný znalecký posudok číslo 26/2011 vypracovaný 20. apríla 2011 znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia I.. I. C.. Pri incidente, ku ktorému malo dôjsť 8. októbra 2005, utrpel poškodený tieto zranenia: a) pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s krvnými výronmi v oblasti čelovo-temennej vpravo, spánkovej vľavo, v oblasti ľavej ušnice s odreninami kože na tvári, b) pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudníka - hrudnej steny, bez úrazových zmien na kostnom skelete, c) pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej driekovej oblasti s prechodným mikroskopickým krvácaním do moču, d) pomliaždenie s krvným výronom v oblasti ľavého ramena a ľavého stehna bez úrazových zmien na kostnom skelete. V mechanizme vzniku zranenia sa mohli uplatniť údery vedené rukou útočníka zovretou v päšť do oblasti hlavy a hrudníka. Tým došlo k vzniku pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy, prípadne hrudníka. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku týchto zranení bola prevažne slabá. Zranenie v oblasti ľavého ramena, driekovej oblasti, ľavého stehna, prípadne i ľavej strany hrudníka mohlo byť spôsobené údermi tvrdým predmetom, napr. i typu baseballovej palice, prípadne i kopnutím nohy. Pri slabšej intenzite vedených úderov takýmto predmetom mohlo dôjsť k pomliaždeniam mäkkých tkanív. Najmenší počet úderov, ktorými bolo možné popisované zranenia spôsobiť, bol sedem - tri údery do oblasti hlavy, jeden úder do oblasti ľavej strany hrudníka, jeden úder do oblasti drieku a po jednom údere do oblasti ramena a stehna, pričom znalec nevyhlásil, že úderov vedených do daných oblastí nemohlo byť viac. Daným mechanizmom, pri vedení útoku danou intenzitou, do daných oblastí došlo ku vzniku ľahkého zranenia. Nedošlo k priamemu ohrozeniu ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Pri strednej silnej až silnej intenzite vedených úderov hlavne napr. baseballovou palicou, by znalec predpokladal závažnejšie zranenia, počnúc zlomeninami, cez prípadné vnútorné krvácania a podobne. Zranenie si vyžaduje liečbu približne jeden až tri týždne, v danom prípade bola doba liečenia približne jeden týždeň. Práceschopnosť trvá zväčša po dobu liečenia, t. z. približne jeden až tri týždne. V danom prípade poškodený nemal pre zranenie vystavenú práceschopnosť. Zranenie nezanechalo trvalé následky funkčného ani kozmetického charakteru. Znalecký posudok bol vypracovaný na podklade zdravotnej dokumentácie poškodeného v dobrej viere znalca, že všetky údaje v dokumentácii sú pravdivé a všetky poranenia poškodeného boli ošetrovateľmi lekárnami zdokumentované. Zranenia poškodeného na základe zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia znalec ohodnotil nasledovne: položka číslo 3 Pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy 5 bodov, položka číslo 76 Pomliaždenie hrudnej steny 20 bodov, položka číslo 91 Pomliaždenie

obličky s krvácaním do moču 25 bodov, položka číslo 114 Pomliaždenie ramena (prirovnané) 5 bodov a položka číslo 161 Pomliaždenie stehna (prirovnané) 5 bodov, celkom 60 bodov, čo pri hodnote bodu 10,62 eura (320,- Sk v roku 2005) predstavovalo v peňažnom vyjadrení zranenia poškodeného sumu vo výške 637,20 eura.

Z úradného prekladu záznamu o súdnom vyšetrovací vykonanom 10. júna 2014 a zápisu podľa zákona o zápise narodení a úmrtí z roku 1953 z 10. septembra 2014 vyplynulo, že poškodený sa utopil v mori, keď išiel plávať do rozbúreného mora na pláži v H. XX. B. XXXX. Z brehu bolo vidieť, že má problémy a pár minút na to sa ponoril do vĺn. Napriek promptnému zásahu pobrežnej hliadky, plavčíka, polície a hľadania pomocou helikoptéry nebolo telo poškodeného nájdené, ale vyplavené XX. B. XXXX na pláži v U. X.. Ako dátum poškodeného bol uvedený dátum XX. B. XXXX.

Z oznámenia mesta Skalica z 15. marca 2018 vyplynulo, že meno poškodeného sa v knihe úmrtí z roku 2013 na matričnom úrade nenachádza.

Z oznámenia Okresného súdu Skalica z 23. marca 2018 vyplynulo, že nebolo vedené konanie o vyhlásenie poškodeného za mŕtveho.

Z oznámenia Okresného súdu Skalica z 11. júla 2018 vyplynulo, že nebolo vedené konanie o dedičstvo po poškodenom. Keďže v žiadosti nebol uvedený dátum úmrtia, boli lustrované len roky existencie tamjšieho súdu 1997-2004 a rok 2008 až súčasnosť.

Z úradného záznamu o telefonickom rozhovore s Ústrednou evidenciou Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže vyplynulo, že poškodený bol vo väzbe v Leopoldove v období od 28. júna do 6. decembra 2004 a vo výkone trestu v Hrnčiarovciach nad Parnou v období od 19. augusta 2010 do 16. mája 2011, kedy bol podmienenečne prepustený.

Z oznámenia Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela Pezinok z 18. júla 2018 vyplynulo, že poškodený bol hospitalizovaný v týchto obdobiach: 17. decembra 2004 až 19. januára 2005, 25. januára až 8. júna 2005, 10. júna až 12. júla 2005, 29. marca až 20. apríla 2006, 28. novembra 2006 až 31. januára 2007 a 12. februára až 23. marca 2007.

Z odpisu registra trestov poškodeného vyplynulo, že poškodený mal evidované tri záznamy - rozhodnutie Okresného súdu Skalica sp. zn. 2T/122/2004 zo 6. decembra 2004 (nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, ochranné ústavné protialkoholické liečenie), rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/111/2005 zo 7. marca 2006 (podmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a dva mesiace, nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, podmienenečné prepustenie uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 5PP/43/2011 zo 16. mája 2011) a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/17/2007 z 21. mája 2007 (podmienečný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, osvedčenie sa, na páchatela sa hľadí, ako keby nebol odsúdený).

Z odpovede Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou vyplynulo, že poškodený mal počas výkonu trestu odňatia slobody tri návštevy - 26. novembra 2010 v čase od 10:15 hod. do 11:30 hod. N. C. a C. C. zo Sekcie kontroly a inšpekcie služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, 8. marca 2011 v čase od 9:00 hod. do 11:35 hod. C. I. a C. C. z Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru a 23. marca 2011 v čase od 10:15 hod. do 10:40 hod. N.. N.T. C., obhajcu.

Zo správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov vyplynulo, že osobný spis poškodeného bol v zmysle platného registratúrneho poriadku skartovaný, preto nebolo možné podať informáciu o návšteve jednotlivých príslušníkov polície počas pobytu poškodeného vo výkone väzby v období od 1. júla do 6. decembra 2004.

Z lekárskej správy Ústrednej vojenskej nemocnice Ružomberok z 11. októbra 2005 vyplynulo, že poškodený podstúpil traumatologické vyšetrenie 8. októbra 2005 po napadnutí inou osobu v Skalici približne o 20:00 hod., napadli ho traja, udával krátkodobé bezvedomie, dostal palicou po hlavu, uchu a hrudníku. Z objektívneho hľadiska bol poškodený orientovaný, uši a nos bez výtoky, röntgen ľavého ramena negatívny, krepitus nenahmataný, citlivosť hematómu ušnice, kontúzie v oblasti tretiny ľavého humeru bez deformity, dýchanie symetrické, brucho voľne priehmatateľné, chemické vyšetrenie moču

negatívne, doporučené šetrenie, analgetiká, kontrola u nich o týždeň, pri ťažkostiach aj skôr, vhodné doplniť röntgen lebky, dnes pacient úraz hlavy neudával. Hepar je normálnej veľkosti, tvaru, ľahko stetotický, bez ložiskových a infiltratívnych zmien. Žľčník je menší, tenkostenný, bez patologického obsahu. Žľčnikové cesty nie sú rozšírené. Pankreas, slezina i obličky sú s priemerným nálezom, CD je bez voľnej tekutiny. Parenchýmové orgány nejavia známky kontúzie, pod ich puzdrami či v ich okolí nebola nájdená voľná tekutina.

Z lekárskej správy Ústrednej vojenskej nemocnice Ružomberok z 26. októbra 2005 (prepúšťacia správa) vyplynulo, že poškodený bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení od 10. októbra 2005. U poškodeného bol diagnostikovaný syndróm závislosti od alkoholu (kód F 10.2). Z anamnézy vyplynulo, že XX-ročný pacient liečený pre závislosť od alkoholu absolvoval niekoľko detoxifikačných ako aj liečebných pobytov na psychiatrii pre túto diagnózu, naposledy v roku 2005 v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela Pezinok. Opakovane porušil abstinenciu, napriek uvedeným liečbam nedokázal dlhšie abstinovať. Prítomné známky chronickej alkoholologickej gastritídy, pankreopatia. Epileptický záchvat alebo delírium zatiaľ neprekonal. Tunajšie zariadenie vyhľadalo pre recidívu pitia vzhľadom na to, že vyčerpalo takmer všetky možnosti liečby v bližšom prostredí. Objektívne psychicky: vedomie lucídne, orientácia kompletne správna, znížená frustračná tolerancia, nálada dysforická, vnímanie intaktné, emočná labilita, myslenie koherentné, v konaní markery somatopsychickej dependencie, strata kontroly v pití, formálna kritičnosť, racionalizácia, poruchy spánku, akcentovaná osobnosť, s tendenciou k sociálne maladaptívnemu správaniu, závislá od alkoholu. Z vyšetrení: chemické vyšetrenie moču na krv (+), röntgen rebier a ramennej kosti z 11. októbra 2005 - ľavý hemitorax, dva skiagramy, ľavé pľúca a bránica, ľavý ramenný zhyb a ľavý humerus bez čerstvých traumatologických a chorobných zmien na skelete, röntgen hrudníka z 11. októbra 2005 - v tejto projekcii traumatické lézie na skelete rebier preukázať nemožno, primeraný rtg nález na vnútrohrudníkových orgánoch, röntgen lebky z 13. októbra 2005 - traumatologické zmeny na skelete nevidno. Záver prepúšťacej správy: prvýkrát hospitalizovaný na ich oddelení, prijatý za účelom detoxifikujúcej a roborujúcej liečby. V priebehu hospitalizácie bez abstinenčnej symptomatiky, stav sa pomerne rýchlo upravil, absolvoval doplnujúce vyšetrenia k vylúčeniu závažnejších komplikácií po úraze hlavy a hrudníka. Slabo motivovaný k spolupráci, nekritický k svojmu stavu, čo limituje úspech liečby.

Z lekárskeho nálezu chirurgickej zákrokovej ambulancie Nemocnice s poliklinikou Skalica z 8. októbra 2005 o 23:25 hod. vyplynulo, že poškodený bol v ten deň fyzicky prepadnutý, douderaný baseballovými palicami do hlavy, chrbta a ľavého stehna. Objektívne: početné odierky na tvári, othematom a udáva hučanie a horšie počuje na ľavé ucho, bez stopy po krvácaní z vonku v zvukovode, stopy po krvácaní a odierky na hornej pere, hematom na ľavom femore, hrudník vzdušný, skelet bez traumy, moč s prítomnosťou krvi, lebka bez traumatických zmien skeletu.

Zoznamu vozidiel I. W., N. U. a obžalovaného vyplynulo, že k 8. októbru 2005 vlastnil I. W. vlastnil osobné vozidlo značky I. A. X I. tmavej farby s evidenčným číslom G. v premávke od 28. júna 2004, N. U. osobné motorové vozidlo značky Š. Q. H. farby s evidenčným číslom G. v premávke od 14. októbra 1998 a obžalovaný osobné motorové vozidlo X. G. X.X W. Č. farby s evidenčným číslom G. v premávke od 23. septembra 1998. Ako držiteľ bol obžalovaný evidovaný pri osobnom motorovom vozidle značky I. XXX I. U. farby s evidenčným číslom G. v premávke od 3. februára 1999.

Z elektronickej správy od poškodeného z 26. septembra 2012 o 23:31 hod. vyplynulo, že vyšetrovateľovi I. C. R. bol od poškodeného doručený e-mail v tomto znení (súd doplnil diakritiku): „Dobrý večer pán R., som prekvapený Vaším mailom. Asi pred dvoma týždňami som pricestoval do Londýna. Tu cez Jobcentre - Úrad práce, som vybavil kurz sociálnej starostlivosti, ktorý mám záujem úspešne ukončiť a neskôr sa tu legálne zamestnať. Tento plán, čo som uskutočnil - stálo to nejaké peniaze, síce mi to môj dobrý kamarát z Londýna na to všetko požičal, aj na cestu, čo som mu veľmi zaviazaný a neskôr mu to chcem aj poctivo vrátiť. Každý deň som plne vyťažovaný, aj ten pobyt tu v Anglicku má svoj zmysel. Plánujem tu už natrvalo ostať. Zažil som si na Slovensku všelijaké veci a verím, že som v tom bol aj nevinne. Preto som v roku 2010 pricestoval na Slovensko, aby som si odsedel pár mesiacov za marenie súdneho rozhodnutia - prečin. Svoju povinnosť voči slovenskému súdnictvu som si splnil a teraz sa môžem slobodne rozhodovať. A ten prípad s tým obžalovaným od roku 2005 - nie je Vám to divné? Nemám záujem na tom, aby sa v tom vyšetrovaní pokračovalo ďalej. Ďakujem Vám za pochopenie, ale momentálne mám iné starosti...“

Z hodnotenia služobnej činnosti obžalovaného z 13. augusta 2012 vyplynulo, že do služobného pomeru bol prijatý X. B. XXXX, kedy bol ustanovený do funkcie inšpektor Obvodného oddelenia Policajného zboru Skalica, vo funkcii staršieho referenta oddelenia kriminálnej polície je zaradený od X. I. XXXX. Je teoreticky aj prakticky dobre pripravený. Úlohy, ktoré sú mu ukladané nariadenými služobnými funkcionármi, plní včas a zodpovedne. V služobnom styku s občanmi a stránkami vystupuje slušne a korektne s rešpektovaním zásad etiky a morálky. Pre jeho kamarátsku povahu obľúbený v kolektíve, v mieste svojho bydliska požíva dobrú povest', žije usporiadaným rodinným životom. Ide o skúseného policajta, ktorý dosahuje veľmi dobré výsledky na úseku svojho služobného zaradenia a za dosahované výsledky bol niekoľkokrát disciplinárne odmenený. Počas služobného pomeru mu boli uložené štyri disciplinárne opatrenia: 16.05.2000 zníženie služobného platu o 15 % na dobu tri mesiace za podpísanie zápisnice o podaní vysvetlenia namiesto svedka, 05.01.2007 zníženie služobného platu o 15 % na dobu tri mesiace za zavinenie a neohlásenie dopravnej nehody so súkromným motorovým vozidlom, 17.01.2008 zníženie služobného platu o 8 % na dobu jeden mesiac za zavinenie dopravnej nehody so súkromným motorovým vozidlom, 25.02.2008 písomné pokarhanie za nedostatky v priestupkovom spise. Disciplinárne odmenený bol za dosiahnuté výsledky na úseku trestného konania v mesiaci január 2013 a opakovane za zodpovedné plnenie služobných úloh, zodpovedné a iniciatívne plnenie služobných úloh, kvalitné plnenie služobných úloh, iniciatívny a zodpovedný prístup pri plnení si služobných úloh (písomné pochvaly, peňažné dary, odmeny).

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 12. decembra 2012 vyplynulo, že obžalovaný sa nedopustil žiadneho priestupku.

Zo správy o povesti I. G. z 13. augusta 2012 vyplynulo, že obžalovaný je prihlásený k trvalého pobytu. Údaje o zamestnaní neevdujú. Ostatné osobné, rodinné a majetkové pomery obžalovaného im nie sú známe. Nebol riešený I. C. G. za priestupok.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný nemá evidovaný žiadny záznam.

Z odpovede na lustráciu v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyplynulo, že voči obžalovanému je vedené jediné trestné stíhanie, ktoré je vedené na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 7T/8/2014.

Z odpovede na lustráciu v databáze súdov vyplynulo, že obžalovaný vystupuje ako účastník trestného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 7T/8/2014.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 23. júla 2021 do 5. septembra 2022 dopustil troch priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky prekročením maximálnej povolenej rýchlosti. Vo všetkých troch prípadoch bola vec vyriešená napomenutím príslušným policajným orgánom.

Prokurátorka v záverečnej reči uviedla, že odznelo všetko, z toho dôvodu sa v plnom rozsahu pridriava záverečnej reči prednesenej na hlavnom pojednávaní 26. júla 2022. Nestotožňuje sa so záverom krajského súdu, že postup príslušníkov Policajného zboru, ktorí vyhľadali poškodeného a jeho príbuzných, zakladajú pochybnosti vieryhodnosti ich výpovede a rovnako sa domnieva, že z nijakej okolnosti nevplyva, že by motívom výpovede matky poškodeného mohla byť pomsta obžalovaného. Je toho názoru, že poškodený utrpel zranenia v kritický deň, ktoré si nemohol spôsobiť sám, boli spôsobené inou osobou a z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že touto inou osobou, ktorá spôsobila zranenia poškodenému, bol práve obžalovaný. Z tohto dôvodu navrhla uznať vinu v zmysle obžaloby a obžalovanému uložiť podmienenečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so skúšobnou dobou dva roky. V podrobnostiach na záverečnú reč prokurátorky prednesenej na hlavnom pojednávaní 26. júla 2022 súd odkazuje na zápisnicu o hlavnom pojednávaní na č. I. 487.

Obžalovaný v podstate na úvod uviedol, že sa v prípade jeho obžaloby celkom zjavne jedná o neprimerane dlhý proces, nakoľko od začiatku vyšetrovania plynie štrnásť rok. Počas tejto doby sa niekoľkokrát zmenila osoba sudcu ako aj prokurátora. Výpovede rôznych svedkov si vypočul vždy iný sudca, čím zanikla ich autenticita. Viacero pojednávaní bolo zrušených pre zmeny v osobe sudcu. Už niekoľko rokov sa obhajuje sám, pretože jeho obhajca má už dlhodobé zdravotné problémy, napriek tomu vždy súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Dĺžkou procesu trpí aj jeho rodina. K samotnému

údajnému skutku za tie roky povedal hádam všetko. Myslí si, že nebol predložený jediný dôkaz o tom, že sa mal uvedeného skutku dopustiť, resp. či k takému skutku vôbec prišlo. Jediné svedectvo, ktoré malo potvrdzovať, že údajne bol pred domom poškodeného, bolo svedectvo jeho matky, ktorá v roku 2010 s istotou tvrdila, že 08.10.2005 bol určit' on pred ich domom a mal volať poškodeného von. Taktiež s istotou opoznala osobu N. U., pričom aj po rokoch bolo preukázané, že sa tento v čase údajného skutku nachádzal v zamestnaní. Obdobne aj v prípade I. W., ktorý mal byť treťou osobou na mieste údajného skutku, pričom je preukázané, že práve túto osobu ako príslušník Policajného zboru pokutoval ako vodiča a sám svedok sa vyjadril, že ho pozná len ako policajta. Svedectvo matky poškodeného bolo celé postavené na domnienkach alebo jej výroky niekto podsunul, keďže vypovedala, že v roku 2010 za ňou mali prísť osoby, ktoré sa predstavili ako „bratislavská kriminálka“ a mali jej vypovedať príbeh o tom, že mal v roku 2005 spolu s ďalšími osobami napadnúť jej syna. Až následne bola vypočutá ako svedok. Určite by sa nepriznala, ak by z jej strany išlo o pomstu. Je veľkou škodou, že nebol vypočutý poškodený. Bolo by jasné, že nebol schopný nadiktovať svoju výpoveď tak, ako s ním bola spísaná vo výkone trestu odňatia slobody, kde sa v začiatku vyšetrovania nachádzal. Asi aj preto nebola vykonaná konfrontácia pri skutku, kde sú dve absolútne protichodné tvrdenia obžalovaného a poškodeného. Nevlastný otec poškodeného pred súdom uviedol, že poškodený sa mal kedysi ako vojak na misiách nadýchať v Afganistane plynu a odvtedy „nebol normálny“. Napádal svoju matku, pri viacerých zákrokoch bol prítomný aj obžalovaný. Má za to, že práve osoba, správanie a spôsob života je nesmierne dôležitý pre posúdenie dôveryhodnosti nielen obžalovaného ale aj poškodeného. Keď sa súd snažil vyšetriť kde, resp. od koho mala ísť informácia, na základe ktorej začala inšpekcia prešetrovať údajné napadnutie, tak si žiaden z príslušníkov inšpekcie na nič nespomenul. Zarážajúce je to najmä u svedka C., ktorý bol jeho kolegom, dlhé roky sa poznali a asi rok po odchode z kriminálnej polície bol vypočúvať spolu s kolegom C. poškodeného vo výkone trestu. Je neuveriteľné, že si vôbec nespomenul, že behom roka a pol čo pracoval na inšpekcii, sa podieľal na začiatku preverovania údajného skutku, ktorého sa mal dopustiť jeho dlhoročný kolega. Bol dokonca aj za matkou poškodeného, ktorej s kolegom sugestívne porozprávali príbeh, ku ktorému malo údajne prísť. Je si istý, že vzdelaný človek by si takúto skutočnosť zapamätal, pokiaľ by mal čisté svedomie. Je ťažké brániť sa voči vymyslenému skutku, ktorý mu bol pripísaný asi po piatich rokoch od doby, kedy sa mal údajne stať. Už len dĺžka tohto konanie je trestom pre slušného človeka.

Po udelení práva posledného slova obžalovaný doplnil, že myslí, že povedal všetko.

Podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku ak obžalovaný po prednesení obžaloby a vyjadrení poškodeného neurobil vyhlásenie uvedené v § 257 ods. 1 písm. b) alebo c), predseda senátu potom, ako zistí podmienky na vykonanie hlavného pojednávania, zistí osobné údaje obžalovaného a poučí ho o jeho právach. Potom umožní prokurátorovi vyslúchnuť obžalovaného. Obžalovaného treba vyslúchnuť na obsah obžaloby, a ak bol uplatnený nárok na náhradu škody, aj na tento nárok. Pritom sa postupuje podľa § 122 ods. 2 a 3.

Podľa § 261 ods. 3 Trestného poriadku výsluch svedka vykoná ten, kto navrhol vykonanie takého dôkazu; ak o vykonaní dôkazu rozhodol súd, výsluch svedka vykoná predseda senátu, pri zachovaní práva prokurátora, obžalovaného a obhajcu vykonať následne výsluch svedka a klásť mu otázky. Ak výsluch svedka alebo znalca navrhol obžalovaný, jeho obhajca alebo prokurátor, rozhodne predseda senátu po vypočutí strán o tom, ktorý z nich výsluch vykoná, pri zachovaní práva druhej strany vykonať následne výsluch svedka alebo znalca a klásť mu otázky. Pritom sa postupuje podľa § 132.

Podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach.

Podľa § 264 ods. 2 Trestného poriadku predloženie skoršej výpovede podľa odseku 1 spočíva v prečítaní tých častí zápisnice o skoršom výsluchu, ku ktorým sa má vyslúchaný vyjadríť a vysvetliť rozpory medzi svojimi výpoveďami. Zápisnicu prečíta tá zo strán, ktorú určí predseda senátu, ak zápisnicu neprečíta sám alebo ním poverený člen senátu.

Podľa § 263 ods. 1 Trestného poriadku namiesto výsluchu svedka na hlavnom pojednávaní možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jej podstatnú časť, ak s tým súhlasí prokurátor a obžalovaný a súd nepovažuje osobný výsluch za potrebný.

Podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku súhlas obžalovaného nie je potrebný, ak sa výslovne vyjadril, že sa na hlavnom pojednávaní nezúčastní, alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak sa na hlavné pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil, alebo sa bez vážneho dôvodu vzdialil z pojednávacej siene, alebo ak prokurátor navrhol v obžalobe čítať výpoveď svedka a obžalovaný po doručení výzvy podľa § 240 ods. 3 takého svedka nenavrhol vypočuť osobne. V uvedených prípadoch stačí súhlas prokurátora. O tejto skutočnosti musí byť obžalovaný v predvolaní poučený.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2 a 3 a § 259 primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá.

Podľa § 269 Trestného poriadku písomné vyjadrenia, posudky, správy štátnych orgánov a ďalšie listiny, ktorými sa vykonáva dôkaz na hlavnom pojednávaní, sa prečítajú celé alebo ich časť, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti, a umožní sa do nich nazrieť stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

Podľa § 271 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného, poškodeného a zúčastnenej osoby sa treba po vykonaní každého dôkazu opýtať, či sa chce k nemu vyjadriť, a vyjadrenie každého sa zapíše do zápisnice.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámil tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takéto rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (ďalej len „pôvodný Trestný zákon“) kto iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potresce sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 235 ods. 2 písm. b) pôvodného Trestného zákona odňatím slobody na dva roky až osem rokov alebo peňažným trestom sa páchatel potresce, ak spácha taký čin so zbraňou.

Podľa § 9 ods. 2 pôvodného Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, zodpovedá každá z nich, ako by trestný čin spáchala sama (spolupáchatelia).

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreného v jeho zrušujúcom uznesení z 18. apríla 2023 dospel k záveru, že v tomto prípade nebolo nad všetky pochybnosti dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Rešpektujúc základné pravidlo vykonávania dokazovania v trestnom konaní zakotvené v § 2 ods. 12 Trestného poriadku sa súd nemohol po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a následnom hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne stotožniť s názorom obžaloby, že z vykonaného

dokazovania bolo preukázané, že skutok sa stal a v nadväznosti na to uznať vinu obžalovaného a uložiť mu trest. Nemožno bez akýchkoľvek pochybností tvrdiť, že 8. októbra 2005 sa stal skutok opísaný v obžalobe z 2. januára 2013, ktorý bol právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) pôvodného Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 pôvodného Trestného zákona. Obžaloba vychádzala aj z toho, že dôkazy netrpia vnútornými a vzájomnými rozporami.

V neprospech obžalovaného vypovedal len v prípravnom konaní poškodený, ktorý tragicky zahynul v zahraničí skôr ako bolo vo veci otvorené hlavné pojednávanie. Verziu poškodeného svojimi výpoveďami podporili všetci jeho rodinní príslušníci (matka, nevlastný otec, dve sestry a švagor). Spomedzi všetkých rodinných príslušníkov mala byť pri odchode poškodeného z rodinnému domu s obžalovanými a ďalšími dvomi podľa obžaloby nestotožnenými osobami len jeho matka. Práve matka poškodeného sa viackrát obžalovanému vyhrážala, že mu to „osladiť“, pretože nech poškodený ako jej syn bol aký bol, ale pre ňu zostal vojnovým hrdinom a k služobným zákrokom príslušníkov Obvodného oddelenia Policajného zboru Skalica vrátane obžalovaného si i vzhľadom na náhľad na svojho syna vytvorila skôr negatívny postoj. Keď býval poškodený pod vplyvom alkoholu, v domácom prostredí bol agresívny a policajnú hliadku privolávala aj matka poškodeného. Vo všeobecnosti možno povedať, že rodinní príslušníci poškodeného sa k problémom poškodeného s požívaním alkoholických nápojov vyjadrovať nechceli, avšak nevlastný otec poškodeného prezradil, že poškodený takéto problémy mal a viackrát sa domov vrátil ako dobitý v dôsledku pádu na vozovku, keď sa pešo pod vplyvom alkoholu presúval domov. O závislosti poškodeného na alkohole svedčia aj pravidelné hospitalizácie v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela Pezinok (v období od 17. decembra 2004 do 23. marca 2007 šesť hospitalizácií) ako aj oboznámený obsah prepúšťacej správy Ústrednej vojenskej nemocnice v Ružomberku, kde bol poškodený hospitalizovaný od 10. do 26. októbra 2005. Poškodený nastúpil na liečbu v ružomberskej nemocnici len päť dní po tom, ako malo dôjsť ku skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Pri príjme poškodený neudával žiadne bolesti hlavy a röntgenové vyšetrenia nepotvrdili žiadnu čerstvú zlomeninu. Naproti tomu poškodený v prípravnom konaní vypovedal, že zlomeninu rebra mu zistili práve v Ružomberku). K zraneniam poškodeného sa vyjadril znalec I. I. C. v svojom znaleckom posudku. Na jednej strane vyjadril súhlas s tým, že v mechanizme vzniku zranenia sa mohli uplatniť úder, tak ako ich opisoval poškodený a zranenia v oblasti ľavého ramena, driekovej oblasti, ľavého stehna, prípadne i ľavej strany hrudníka mohli byť spôsobené údermi tvrdým tupým predmetom akým je napríklad baseballová palica. Na druhej strane by znalec pri stredne silnej až silnej intenzite vedených úderov, hlavne baseballovou palicou, predpokladal závažnejšie poranenia počnúc zlomeninami, prípadným vnútornými krvácaním a podobne. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žiadne závažnejšie poranenia u poškodeného neboli prítomné. Svedok I. Z. F., ktorý ošetroval poškodeného na chirurgickej pohotovostnej ambulancii, sa s určitou nedokázal vyjadriť, či by si predmetné zranenia nemohol poškodený spôsobiť sám. Poškodený mu mal rozprávať okrem iného aj o tom, že mu na hlavu dali kuklu a bili ho baseballovými palicami. Poškodený v prípravnom konaní o kukle nehovoril vôbec nič a baseballovú palicu mal mať iba muž sediaci vedľa neho vzadu v aute. Z týchto skutočností možno vyvodit' záver o tom, že poškodený si zranenia, ktoré mu mal spôsobiť obžalovaný s ďalšími dvomi nestotožnenými osobami, mohol prívodiť i sám a to napríklad opakovaným pádom na vozovku, čo sa mu v minulosti niekoľkokrát prihodilo.

Pokiaľ ide o výpoveď matky poškodeného na hlavnom pojednávaní, pri jej celkovom posúdení vystúpili do popredia dve skutočnosti. Matka poškodeného vypovedala, že spolu s obžalovaným prišli na aute ďalší dvaja muži. Jedného z nich spoznala a malo ísť o N. U.. Z prečítaných výpovedí bývalých kolegov N. U. (I. H., C. H., C. G., I. C., I. I., C. Š. Z. Z. Y.) však jednoznačne vyplynulo, že tento nemohol byť 8. októbra 2005 v čase približne o 20:00 hod. pred rodinným domom číslo XXX vo D., pretože jeho prípadné vzdialenie sa z pracoviska by si všimol minimálne pracovník, ktorému bol pridelený ako pomocník na stroji. Celý priestor zamestnávateľa N. U. bol pokrytý kamerami a oplotený. Matka poškodeného označila aj druhého muža, ktorý mal v daný večer prísť s obžalovaným na ich dvor a to I. W., ktorého nepoznala a jeho meno jej mal povedať poškodený. Poškodený vo svojej výpovedi v prípravnom konaní okrem iného uviedol, že nepoznal N. U. ani I. W. a ich mená mu nič nehovorili. Sestra poškodeného Z. M. vypovedala, že poškodený jej okrem obžalovaného žiadne ďalšie mená nepovedal. Sestra poškodeného F. Y. vypovedala, že sa jej zdalo, že poškodený ďalších dvoch mužov, ktorí mali v ten večer prísť spolu s obžalovaným, nepoznal. Mená N. U. a I. W. mala od svojej matky, ktorá N. U. spoznala a o I. W.Y. sa rozprávali ďalší ľudia.

Rodinní príslušníci poškodeného zhodne vypovedali, že keď ich po značnom odstupe od 8. októbra 2005 kontaktovali príslušníci Inšpekčnej služby, títo im sami povedali celý priebeh údajného stretnutia poškodeného s obžalovaným a s ďalšími dvomi mužmi, ktoré sa po dobrovoľnom nastúpení poškodeného do motorového vozidla zmenilo na nepríjemnú záležitosť, ktorá sa začala opakovaným kladením otázky „kde sú peniaze“ a po presune sa na lokalitu známu pod názvom Rybníky, kde všetci štyria vystúpili z auta a následne po niekoľkých úderoch baseballovou palicou poškodený padol na zem, padli varovné výstrely z pištole, poškodený dostal bitku a nakoniec ho obžalovaný s dvomi ďalšími mužmi nechal dobitého na tomto mieste a pred odchodom sa mu vyhrážal, že ak vyhľadá lekársku pomoc alebo to nahlási na políciu, tak oni sa to dozvedia. Príslušníci Inšpekčnej služby mali rodinným príslušníkom poškodeného zatajiť, odkiaľ sa uvedené skutočnosti dozvedeli s dovetkom, že Skalica nie je taká veľká, aby sa to nedozvedeli. V súvislosti s touto skutočnosťou je okrem iného zaujímavé, že príslušníci Inšpekčnej služby sa to mali dozvedieť až s odstupom piatich rokov, pričom v porovnaní so Skalicou v menšej obci D. sa o tom vôbec nehovorilo, čo potvrdil svedok I. Ž.. Tento mal údajne vidieť tmavé auto, v ktorom obžalovaný spolu s ďalšími dvomi mužmi vozil poškodeného po dedine, čo však svedok jednoznačne poprel. Zároveň potvrdil, že poškodený mal problémy s alkoholom, pretože ak už ho stretol, tak väčšinou opitého. Najpodstatnejšie z pohľadu trestného práva procesného je však to, že rodinní príslušníci poškodeného s najväčšou pravdepodobnosťou nevypovedali v prípravnom konaní a následne ani na hlavnom pojednávaní o skutočnostiach, ktoré vnímali vlastnými zmyslami, ale vypovedali v zhode s popisom skutku, ktorý je predmetom obžaloby, prezentovaného im príslušníkmi Inšpekčnej služby, ktorí sa stretli s príslušníkmi poškodeného. Z pohľadu súdu výpovede rodinných príslušníkov poškodeného nemožno v tomto zmysle považovať za dôveryhodné.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov I. V. C. R., I. V. C. I. a I. N. C. - príslušníkov Policajného zboru, ktorí s predmetným prípadom v niektorej jeho fáze prišli do kontaktu, ich výpovedná hodnota je veľmi nízka. Ani jeden z nich si na tento prípad nepamätal, pričom z pohľadu súdu nejde o bežný prípad, keďže obzvlášť závažného zločinu sa mal dopustiť príslušník Policajného zboru, priebeh skutku pripomína skôr scenár amerického akčného trileru než realitu, poškodený bol psychiatrický pacient a obvinenie bolo vznesené po piatich rokoch od údajného spáchania skutku. Nevedno prečo by ani jeden z nich nepotvrdil skutočnosti relevantné pre ustálenie prípadnej viny obžalovaného. Rovnako sa možno len domnievať prečo na hlavné pojednávanie neprišiel ako svedok vypovedať I. C. C., ktorý navyše svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil, hoci mu predvolanie bolo doručené do vlastných rúk. Práve trojica C. I., N. C. a C. C. bola za poškodeným počas jeho výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou. Dvaja z nich na hlavnom pojednávaní vypovedali, ale ani jeden si nepamätal na poškodeného. Výpovede svedkov a postoj I. C. C. skôr svedčia v prospech obžalovaného, ktorý od úplného začiatku trestného stíhania vedeného voči svojej osobe tvrdí, že celá trestná vec je vykonštruovaná kvôli jeho práci a aj keď by mal podozrenie na konkrétnu osobu, ktorá za všetkým stojí, tak z dôvodu obavy o život a zdravie svojej rodiny žiadne meno v priebehu trestného konania neuviedol.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní možno ešte doplniť, že poškodený menil verziu priebehu skutku, ktorý sa mal stať 8. októbra 2005, bezprostredne po ňom, počas ošetrovania na chirurgickej pohotovostnej ambulancii a vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. Obžalovaný, N. U. ani I. W. nevlastnil osobné motorové vozidlo značky D. Č. farby ani baseballovú palicu. N. U. aj I. W. zhodne vypovedali, že nikdy neboli spolu s obžalovaným von a nič od neho nikdy nepotrebovali. I. W. obžalovaného nepoznal.

Po zvážení všetkých okolností prípadu, vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní jednotlivo i v súhrne súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, keď nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Keďže súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby a pôvodný poškodený si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody v prípravnom konaní, súd odkázal opatrovníčky poškodeného (jeho sestry Z. M.Á. a I. F. Y.) s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka a poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, a odvolanie, ktoré podáva za poškodeného jeho splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech uvedenými osobami.

Oprávnená osoba sa môže odvolania výslovne vzdať.